

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงทดลอง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย จังหวัดเชียงราย” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองต่างกัน และ 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวิตต่างกัน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบนัยสำคัญทางสถิติจะแสดงด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

* แสดงว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** แสดงว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ลักษณะพื้นฐานที่วิเคราะห์เพื่อการเข้าใจกลุ่มตัวอย่างเป็นเบื้องต้น คือ ภูมิหลังทางชีวิตสังคม ซึ่งข้อมูลที่อยู่ในระดับนามบัญญัติ (nominal) ใช้การคำนวณ ร้อยละ การวิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 60 คน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ได้จำแนกตามภูมิหลังทางชีวิตสังคมของนักเรียน ได้แก่ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัว แสดงด้วยตารางที่ 4.1 - 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามเพศ

เพศ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ
ชาย	13	43.30	7	23.30
หญิง	17	56.70	23	76.70

จากตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 และเพศหญิง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 และเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.70

ตารางที่ 4.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย

ผลการเรียนเฉลี่ย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ
2.49 ลงมา	10	33.33	7	23.30
2.50 ขึ้นไป	20	66.67	23	76.70

จากตารางที่ 4.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย ซึ่งใช้ผลการเรียนเฉลี่ย ของภาคเรียนที่แล้ว กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.49 ลงมา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ผลการเรียนเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.49 ลงมา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 และผลการเรียนเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.70

ตารางที่ 4.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ ของครอบครัว	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	11	36.70	11	36.70
10,000 บาท ขึ้นไป	19	63.30	19	63.30

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของครอบครัว ซึ่งเป็นรายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัวต่อเดือน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 10,000 บาท (กลุ่มต่ำ) และกลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป (กลุ่มสูง) โดยกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 และมีรายได้ของครอบครัวตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 และมีรายได้ของครอบครัวตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นผลมาจากการทดลอง โดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ 3 ข้อ เนื่องจากการจัดกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม (Random Assignment) จึงสามารถเลือกสถิติวิเคราะห์ที่เหมาะสมได้ คือ การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (t – test independent) การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบสองกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test dependent) และที่เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไปใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (2 way ANOVA) ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต กับนักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต จะมี

พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ” วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกันและไม่เป็นอิสระต่อกัน ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.4 ถึง 4.6

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ		
		$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	30	142.90	14.38	1.84
กลุ่มควบคุม	30	137.30	8.34	

จากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ได้เท่ากับ 1.84 ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่พบกล่าวได้ว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

การทดลอง	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ		
		$\bar{X}$	SD	t
ก่อนการทดลอง	30	142.90	14.38	5.47**
หลังการทดลอง	30	151.47	12.52	

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง ได้เท่ากับ 5.47 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า

หลังการทดลองนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 151.47$) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 142.90$)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ		
		$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	30	151.47	12.52	2.89**
กลุ่มควบคุม	30	143.03	9.92	

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม ได้เท่ากับ 2.89 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 151.47$) สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 143.03$)

ผลที่พบกล่าวได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ ซึ่งผลเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตกับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต จะมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตแตกต่างกัน” สมมติฐานข้อนี้คาดว่า การที่นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่างกัน น่าจะได้รับประโยชน์จากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตแตกต่างกัน วิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (2 way ANOVA) ที่มีการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

เพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต เป็นตัวแปรอิสระตัวแรก และลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่นเป็นตัวแปรสมทบ การวิเคราะห์ให้ความสนใจกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต กับตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่นเป็นสำคัญ

ตัวแปรอิสระและตัวแปรสมทบบมีคะแนนเป็นค่าต่อเนื่อง จึงต้องแปลงตัวแปรเหล่านี้ใหม่ให้เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม (nominal) โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นค่าแบ่ง คือ คะแนนต่ำสุดถึงค่าเฉลี่ย เป็นกลุ่มต่ำ และคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย เป็นกลุ่มสูง ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ตัวแปรนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 125 - 180 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 151.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.52 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีคะแนนระหว่าง 125 - 151 จัดเป็นนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตต่ำ มีจำนวน 15 คน และนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีคะแนนระหว่าง 152 - 180 จัดเป็นนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูง มีจำนวน 15 คน

ลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่น คือ ความสามารถในการคาดการณ์ไกล การมองเห็นผลดีหรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดี หรือป้องกันผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติเพื่อผลที่ดีกว่าที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตัวแปรนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 59 - 103 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.26 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีคะแนนระหว่าง 59 - 87 จัดเป็นนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่นต่ำ มีจำนวน 13 คน นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีคะแนนระหว่าง 88 - 103 จัดเป็นนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่นสูง มีจำนวน 17 คน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ของพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียน เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตกับลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่น เป็นดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต กับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา พฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต (ก)	1	1691.44	1691.44	32.52**	.00
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ข)	1	188.30	188.30	3.62	.07
(ก) x (ข)	1	46.67	46.67	.90	.35
ความคลาดเคลื่อน	26	1352.22	52.01		
รวม	29	4545.47			

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ของพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ไม่พบปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตกับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แต่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่างกัน ภายหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตจะมีพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตแตกต่างกัน”

2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตกับภูมิหลังทางชีวสังคม

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต จะมีพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตแตกต่างกัน” สมมติฐานข้อนี้คาดหวังว่า การที่นักเรียนที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมบางประการ (เพศ ผลการเรียน

เฉลี่ย และรายได้ของครอบครัว) แตกต่างกันจะได้รับประโยชน์จากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตแตกต่างกัน การวิเคราะห์จะใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ที่มีการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต เป็นตัวแปรอิสระตัวแรก และภูมิหลังทางชีวสังคม (เพศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย และรายได้ของครอบครัว) ครึ่งละตัวแปร เป็นตัวแปรสมทบ การวิเคราะห์ให้ความสนใจกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต กับตัวแปรภูมิหลังทางชีวสังคมเป็นสำคัญ

ตัวแปรภูมิหลังทางชีวสังคมที่นำมาเป็นตัวแปรสมทบ ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้แก่

- 1) เพศ แบ่งเป็น ชาย กับ หญิง
- 2) ผลการเรียนรู้เฉลี่ย แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนรู้เฉลี่ย 2.49 ลงไป จัดอยู่ในกลุ่มต่ำ และนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้เฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จัดอยู่ในกลุ่มสูง
- 3) รายได้ของครอบครัว แบ่งเป็น 2 ค่า คือ นักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 10,000 บาท จัดอยู่ในกลุ่มต่ำ และนักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัว ตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มสูง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตกับภูมิหลังทางชีวสังคม เป็นดังตารางที่ 4.8 ถึง 4.10

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต กับเพศ

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต (ก)	1	2889.18	2889.18	48.75**	.00
เพศ (ข)	1	48.06	48.06	.81	.38
(ก) x (ข)	1	34.57	34.57	.58	.45
ความคลาดเคลื่อน	26	1540.79	59.26		
รวม	29	4545.47			

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ของพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ไม่พบปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตกับเพศ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามเพศ แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตไม่แตกต่างกัน แต่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นผลที่เคยพบแล้วในสมมติฐานข้อที่ 1

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศต่างกัน ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต จะมีพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตแตกต่างกัน”

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตของนักเรียน เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต กับผลการเรียนเฉลี่ย

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต (ก)	1	2554.22	2554.22	55.88**	.00
ผลการเรียนเฉลี่ย (ข)	1	330.90	330.90	7.24**	.01
(ก) x (ข)	1	70.00	70.00	1.53	.23
ความคลาดเคลื่อน	26	1188.43	45.71		
รวม	29	4545.47			

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ของพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต ของนักเรียน ไม่พบปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริตกับผลการเรียนเฉลี่ย พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามผลการเรียนเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=154.07$) สูงกว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=146.92$) และพบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่างกัน ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต จะมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตแตกต่างกัน” แต่พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่างกันมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียน
เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์
สุจริตกับรายได้ของครอบครัว

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต (ก)	1	2572.84	2572.84	42.86**	.00
รายได้ของครอบครัว (ข)	1	59.12	59.12	.96	.33
(ก) x (ข)	1	6.62	6.62	.11	.74
ความคลาดเคลื่อน	26	1560.62	60.02		
รวม	29	4545.47			

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ของพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียน ไม่พบปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตกับรายได้ของครอบครัว ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามรายได้ของครอบครัว และพบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นผลที่เคยพบแล้วในสมมติฐานข้อที่ 1

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต จะมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตแตกต่างกัน”